

запровадження нових правових засад, організаційних і процесуальних складових системи державної служби та заходів стосовно вдосконалення кадрового забезпечення державного управління, визначення конкретних заходів щодо подальшого реформування системи державної служби, їх виконавців і строків запровадження, зокрема з урахуванням реалізації кроків щодо наближення державної служби України до стандартів, властивих країнам, - членам ЄС.

Список використаних джерел:

1. Колобов Ю. Сучасні підходи до розуміння державної служби / Юрій Колобов // Вісник державної служби України. – 2012
2. Концепція адміністративної реформи в Україні від 1998 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kds.org.ua/article/kontseptsiyaadministrativnoi-reformi-v-ukraini>.
3. Адміністративна реформа в Україні: сучасний стан, проблеми та перспективи: [монографія]/ за заг. ред. д-ра юр. наук, проф. Н.Р. Нижник, д-ра наук держ. упр. Н. Т. Гончарук. – Д.: Моноліт, 2009. – 384 с.

### ***Співвідношення адміністративної та кримінальної відповідальності***

***Хижняк І.О.***, студент ННПП НАВС

*Науковий керівник:* викладач кафедри Юрковська Л.Г.

Проблема визначення спільних та відмітних ознак окремих видів юридичної відповідальності завжди була актуальною для правової науки, а для правозастосовної практики однією з найбільш істотних є проблема співвідношення та розмежування таких видів юридичної відповідальності як кримінальна та адміністративна.

Специфічні особливості адміністративної відповідальності найбільшою мірою виявляються за допомогою її порівняння й відмежування від інших видів юридичної відповідальності, зокрема, кримінальної, оскільки остання близько стикається з адміністративною.

Адміністративна відповідальність виступає одним з видів юридичної відповідальності, і під нею слід розуміти застосування уповноваженим органом чи посадовою особою адміністративного стягнення до особи, яка вчинила правопорушення, що за своїм характером не тягне за собою відповідно до чинного законодавства кримінальну відповідальність.

Кримінальна відповідальність також є різновидом юридичної відповідальності, що встановлюється державою в кримінальному законі, накладається судом на осіб, які винні у вчиненні злочину, та мають нести зобов'язання особистого, майнового чи організаційного характеру.

В основі адміністративної відповідальності лежить адміністративне правопорушення, кримінальної відповідальності – злочин.

Розглядаючи адміністративну та кримінальну відповідальність, слід відмітити, що вони певною мірою схожі між собою, адже кожна з них – це відповідальність перед державою. Крім того, для адміністративних правопорушень та злочинів, як підстав адміністративної та кримінальної відповідальності, характерні такі спільні ознаки, як суспільна небезпека, протиправність, караність та винність.

Адміністративну і кримінальну відповідальність варто розрізняти за їх фактичними підставами. Так, фактичною підставою адміністративної

відповідальності є конкретний склад адміністративного проступку – протиправної, винної (умисної або необережної) дії чи бездіяльності, яка посягає на громадський порядок, власність, права і свободи громадян, на встановлений порядок управління і за яку законом передбачено адміністративну відповідальність (ст. 9 КпАП) [1].

Згідно ст. 11 КК України кримінальна відповідальність настає за злочин – передбачене кримінальним законодавством суспільно небезпечне винне діяння (дію або бездіяльність), вчинене суб'єктом злочину. При цьому не визнається злочином дія або бездіяльність, яка хоча формально і містить ознаки будь-якого діяння, передбаченого Кримінальним кодексом України, але через малозначність не становить суспільної небезпеки, тобто не заподіяла і не могла заподіяти істотної шкоди фізичній чи юридичній особі, суспільству або державі[2].

Таким чином, основним критерієм розмежування злочину та адміністративного правопорушення є така юридична категорія, як суспільна небезпека. При цьому необхідно враховувати елементи суспільної небезпеки: її ступінь (обсяг), а також кількісний фактор (повторність, рецидив правопорушення). Адміністративні проступки відрізняються від злочинів меншим ступенем суспільної небезпеки, відсутністю великої шкоди для суспільства, яку завдають йому злочини. Так, наприклад, викрадення чужого майна вартість якого на момент вчинення правопорушення не перевищує 0,2 неоподаткованого мінімуму доходів громадян, буде вважатись дрібним і кваліфікуватись як дрібна крадіжка чужого майна відповідно до ст.51 КпАП і буде тягти за собою накладання штрафу від десяти до тридцяти неоподаткованих мінімумів доходів громадян або виправні роботи на строк до одного місяця з відрахуванням двадцяти процентів заробітку, або адміністративний арешт на строк від п'яти до десяти діб [1].

Якщо шляхом таємного викрадення чужого майна будуть спричинені збитки на суму від ста до двохсот п'ятдесяти неоподаткованих мінімумів доходів громадян, то дія буде кваліфікуватись як злочин за ст.185 ККУ – крадіжка і буде каратись штрафом від п'ятдесяти до ста неоподаткованих мінімумів доходів громадян або громадськими роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців, або позбавленням волі на строк до трьох років. [2] Тобто, в даному прикладі в основі різниці між правопорушенням і злочином покладені межі нанесеної шкоди.

Також, адміністративна відповідальність від кримінальної відрізняється колом суб'єктів відповідальності. Як відомо, суб'єктами адміністративної відповідальності можуть бути фізичні особи (громадяни України, іноземці, особи без громадянства) в стані осудності з досягненням 16-річного віку на момент вчинення правопорушення (в тому числі й неповнолітні особи віком від 16 до 18 років), а також спеціальні суб'єкти [3]. До кримінальної відповідальності можуть бути притягнуті тільки фізичні особи (громадяни України, іноземці, особи без громадянства), осудні, які вчинили злочин у віці, з якого відповідно до чинного законодавства може наставати кримінальна відповідальність.

Крім того, кримінальне законодавство передбачає відповідальність також спеціальних суб'єктів, тобто фізичних осудних осіб, які мають

спеціальні ознаки, що стосуються різних властивостей таких осіб (громадянство, посадове становище, виконання професійних чи спеціальних функцій тощо). З урахуванням ступеня суспільної небезпеки кримінальне законодавство містить норми, в яких визначена більш низька, ніж в адміністративному законодавстві, вікова межа притягнення осіб до відповідальності – 14 років. Так, Кримінальний кодекс України встановлює диференційовані вікові межі притягнення особи до кримінальної відповідальності: загальну – 16 років та більш низьку – 14 років за вчинення найбільш небезпечних злочинів[2].

Отже, як свідчить проведений аналіз, адміністративні та кримінальні покарання, правила їх призначення, суб'єкти та процес провадження по адміністративних та кримінальних справах мають суттєві відмінності. В той же час їм притаманна і значна кількість спільних рис, які обумовлюють значну схожість адміністративної та кримінальної відповідальності. На думку багатьох дослідників, ця схожість виникла внаслідок запозичення при формулюванні нормативних положень щодо адміністративної відповідальності певних правових конструкцій, вироблених кримінальним правом. В результаті невиправданого запозичення адміністративна відповідальність певною мірою втратила якісну цілісність, набула деяких невластивих їй ознак. Такий стан справ у ряді випадків утруднює розмежування адміністративної та кримінальної відповідальності, негативно позначається на практиці їх застосування. Це зумовлює необхідність серйозного реформування, в першу чергу, інституту адміністративної відповідальності.

Список використаних джерел:

1. Кодекс України про адміністративні правопорушення // Відомості Верховної Ради (ВВР) УРСР. – 1984. – Додаток до № 51. – ст. 1122.
2. Кримінальний кодекс України // Відомості Верховної Ради (ВВР). – 2014. – № 25–26. – ст. 131.
3. Адміністративне право України / За ред. Ю.П. Битяка. – Харків: Право, 2014. – С. 166.

### ***Особливості адміністративної відповідальності неповнолітніх***

***Чиренко Н.М.***, студент ННПП НАВС

*Науковий керівник: викладач кафедри Юрковська Л.Г.*

На сьогодні в Україні, як і у всьому світі, найвищою цінністю визначено забезпечення прав та свобод людини і громадянина. Особливу увагу приділено неповнолітнім, які є однією з найнезахищеніших верств населення, що обумовлює необхідність створення особливих умов для забезпечення та реалізації їхніх прав. Однак, проблема правопорушень неповнолітніх є і залишається однією з актуальних проблем українського суспільства, яка потребує нагальної розробки та вирішення.

Адміністративна відповідальність – це застосування до осіб, які вчинили адміністративні проступки, адміністративних стягнень, що тягнуть для цих осіб обтяжливі наслідки майнового, морального, особистісного чи іншого характеру і накладаються уповноваженими на те органами чи посадовими особами на підставах і в порядку, встановлених нормами адміністративного права [3, с. 6]. А з огляду на те, що неповнолітні є спеціальним суб'єктом